

 SISMANGOLIO
MILANO

2710

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

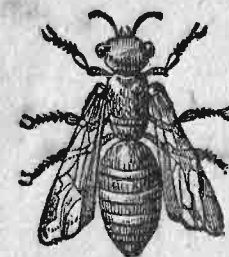
ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΑΣΧΗΤΟΥ,

ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑΣ.

Ψαλλομένη τῇ Κ' τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνός.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ
ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΠΑΙΟΥ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΤΚΗ.

1854.

SIEMANOGLIO

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Η

ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΜΑΓ'ΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ

Ι Ε Ρ Ε Μ Ι Ο Υ

Ὡς ἐκ προσώπου τῆς περιφήμου νήσου Κεφαλληνίας, ἀναφερομένη
πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
Κύριον Κύριλλον.

Εγκωμιαζομένου δικαίου εὐφρανθήσονται λαοί, ἡ προφητικὴ ἔλεγε φωνή· ἀλλ' ἡμῖν οὐ μόνον εὐφροσύνην Πνευματικὴν προξενεῖ ἐγκωμιαζόμενος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ἀλλὰ καὶ εἰς ψυχικὴν σωτηρίαν ἀμύθητον προτροπήν· μᾶλλον δὲ ἀνακουφίζει τὸ βάρος τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, καὶ ἕκαστος τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ὠφείλει τιμᾶν, καὶ ἐπαινεῖν, τοὺς εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως ζήσαντας· ὁ γὰρ ἐπαινος, μισθὸς ἐστὶ τῆς ἀρετῆς κατὰ τὸν εἰπόντα· καὶ ὁ ἐπαινῶν τὴν ἀρετὴν, αὐτὸν ἐπαινεῖ τὸν Θεόν, παρ' οὗ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀρετή. Διὰ τοῦτο καὶ πρότερον ἀνεφέραμεν ἐκ μέρους τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον· καὶ νῦν συμμίκτω προθυμίᾳ καὶ ἐλπίδι ἐγνωμεν ἀναφέρειν ταῦτα πρὸς τὴν σὴν σεβασμιωτάτην σύνεσιν, δεόμενοι ἱκετικῶς ἀξιῶσαι ἐκδοθῆναι συνοδικῶς, τιμᾶσθαι κανοικῶς, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν Ὁσίων καὶ Ἁγίων ἀνδρῶν καταλεχθῆναι ὁ ἡμέτερος οὗτος Πατήρ.

ΕΙΣΙ ΔΕ ΤΑΥΤΑ.

Ην ὁ Ὅσιος Πατήρ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ὀρμώμενος, ἐκ χώρας λεγομένης Τρίκκης, ἢ Τρίκκαλα κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν· ἔτυχε γονέων οὐχ ἥττον τὴν εὐσέβειαν εὐγενῶν, ἢ τὸ γένος, καὶ πλουσίων ἀρκούντως. Ἀφ' οὗ ἤλθεν εἰς ἡλικίαν, περιῆλθε καὶ Ἑλλάδα, καὶ Θετταλίαν, καὶ Θράκην, ζητῶν πανταχοῦ τὴν ψυχικὴν τελειότητα· διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν μονάσας ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐν ᾧ τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλίστοις ἀνθεσιν, ἅτα παρὰ τοῖς ἐκεῖσε ἀσκουμένοις μοναχοῖς ἔγνω, ἑαυτὸν καθωράϊσε· μετὰ δὲ ταῦτα, εἰς τοὺς σεβασμίους τόπους τῆς Ἱερουσαλήμ μετέβη χάριν προσκυνήσεως· ὅπου διαμείνας ἱκανὸν καιρὸν, εἰς τὸν τῆς Ἱερωσύνης βαθμὸν κανονικῶς ἀνεδιβάσθη παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Κυρίου Γερμανοῦ· παρ' οὗ καὶ συγχώρησιν λαβὼν, μετέβη εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου καὶ τεσσαρακονθήμερον νῆστις διετέλεσε, κατὰ μίμησιν τοῦ Δεσπότου· καὶ πολλοὺς περιελθὼν τόπους καὶ νήσους, τελευταῖον καὶ τὴν ἡμετέραν νῆσον κατέλαβεν· ἐνθα πολλοὺς διετέλεσε χρόνους, τοὺς πιστοὺς παραινῶν καθεκάστην εἰς τὸ κατὰ Χριστὸν καὶ θεαρέστως ζῆν. Εἰς γηραλαῖαν δὲ ἤδη πεφθικῶς ἡλικίαν, καθ' ἑαυτὸν μονάσαι ἠθέλησε· διὸ εὐρών τινα ναὸν πεπαλαιωμένον ἐν τινι τόπῳ Ὀμαλά καλουμένῳ, ἀνήγειρε τοῦτον, καὶ ἐκ βάρων ἀνεκαίνισε, καὶ εἰς διαγωγὴν ἰδίαν ἀνφοδόμησεν. Ἄλλ' οἱ ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ προέχοντες, γνῶντες τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν, ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀποδεχθῆναι τὰς ἐκείνων θυγατέρας, ὅσαι δηλαδὴ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἠσπάζοντο, καὶ θεαρέστως βιοῦν προεῖλοντο· ἐδέχθη τὸ τοιοῦτον βάρος εἰς ψυχικὴν ὠφέλειαν ὁ Πατήρ· καὶ συνήχθησαν τὸ πρῶτον τινὲς, ἃς καὶ διετέλεσε διδάσκων τὴν μοναδικὴν καὶ Ἀγγελικὴν πολιτείαν χρόνους οὐκ ὀλίγους. Οὗτος ὁ ἅγιος Πατήρ διετέλεσε χρόνους τριάκοντα, τὶ ἐν τῇ ἀφοδομηθείσῃ παρ' αὐτοῦ μονῇ, τὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἄρτου τὸ σύνολον μὴ γευσάμενος, ἀλλὰ διέζη ὀσπρίοις μόνον ὀλίγῳ ὕδατι βεβρεγμένοις, καὶ συνεχῶς δακρύοις καὶ προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὸν καθήγγιζε. Καί ποτε

τῆς νήσου ὑπ' ἀνομβρίας πασχούσης, διὰ προσευχῆς ὑετὸν καταγαγὼν αὐτὴν ἐθεράπευσεν. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἀσθενεῖς καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο· ὧν τὰ πάθη καὶ τὰ ὀνόματα, μακρὸν ἂν εἶη λέγειν. Πιστεύεται βεβαίως παρὰ πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς, διαφυλαχθῆναι τὴν νῆσον ταύτην ἀναιχμαλώτιστον ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν μάχης διὰ προσευχῆς τοῦ αὐτοῦ Πατρός. Τὰ δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ θαύματα, εἴ ἔστι τις ἐκ ταύτης τῆς νήσου, ὅς μὴ μετέλαβεν ἐκ τούτων, ἢ τις τῶν ἐκείνου συγγενῶν, γέγονεν ὅμως θεατῆς πολλῶν θαυμάτων. Γυνὴ τις δαιμονιζομένη ἤχθη εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου μονὴν θεραπείας χάριν, ἣτις εὐχερείας λαχοῦσα, καὶ ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας κινουμένη, κατέπεσεν εἰς φρέαρ βαθύτατον· ἀλλ' ἐπιφανέντος τοῦ Ἁγίου, οὐ μόνον διεσώθη τοῦ πνιγμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνοχλοῦντος ταύτην δαίμονος ἠλευθερώθη. Ἐκοιμήθη δὲ οὗτος ὁ Ὅσιος ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ 1579. Αὐγούστου 15. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδύνατον κρύπτεσθαι ἢ τοῦ Ἁγίου ἀρετῇ, διὰ τοῦτο μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον ἠβουλήθησαν ποιῆσαι ἀνακομιδὴν τοῦ Λειψάνου, ἣτις καὶ γέγονε παρὰ τοῦ Ἐξάρχου τοῦ τότε τὸν Θρόνον τῆς βασιλευούσης πόλεως Κυρίου Ἱερεμίου κανονικῶς, καὶ νομίμως κατέχοντος, ἐν ἔτει 1581. Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἐναντίων πρὸς κατηγορίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κινούμενοι ἐλάλουν ἀσέβειαν, ἠναγκάσθημεν προσταγῇ τοῦ Μακαρίτου Φιλαδελφείας Κυρίου Γαβριὴλ αὐθις ἐνταφιαῖσαι, ὃ καὶ γέγονεν, ἑάσαντες τὸ Ἱερόν ἐκεῖνο Λεῖψανον ἐν τῇ γῇ μέχρι τῆς τοῦ Φιλαδελφείας διορίας, καὶ πάλιν δευτέραν ποιήσαντες ἀνακομιδὴν, εὐρομεν τὸ αὐτὸ Λεῖψανον ἀκέραιον, πᾶσαν εὐωδίαν ἐκπέμπον καὶ ἰάματα· ἔμεινε δὲ ἐν τῇ γῇ τὸ τοῦ Ἁγίου Λεῖψανον, τί πρῶτον, τί ὕστερον, χρόνους δύο, καὶ μῆνας ὀκτώ.

ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ.

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου Παχώ-
μιος.

Φραγκίσκος ὁ Μεταξᾶς καὶ Οἰκονόμος.

Ζαχαρίας Ἱερεὺς ὁ Βαλιάνος καὶ Σκευοφύλαξ.

Δανιὴλ Ἱερομόναχος ὁ Μαρκέτος.

Ματθαῖος Ἱερεὺς ὁ Στελιανός.

Θεόδωρος Ἱερεὺς ὁ Πινιατόρος καὶ Πρωτοπαπᾶς.

Θεοχάρις Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἀλέξανδρος Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἀντώνιος Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἰωάννης Τζιμάρας μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Πέτρος Κώμης μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Ἰωάννης Βαπτιστὴς ὁ Μεταξᾶς.

Ἄγγελος Κόκκινος.

Θεόδωρος Χαλκιόπουλος μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Ἀντώνιος Βάλσαμος μαθητὴς τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τοῖς κατὰ Χριστὸν
πολιτευομένοις, χάρις καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οσίων ἅμα, καὶ τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματι
(εἰπέρ τι ἄλλο) λυσιτελέστατον φαίνεται, τοὺς ἀρετῇ δια-
πρέψαντας ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ, καὶ μετὰ τὴν ἀπο-
βίωσιν τελεταῖς ἐτησίαις, καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραίρε-
σθαι. Ἐκεῖνο μὲν, ὅτι ἢ πρὸς τοὺς ἀγαθούς τῶν ὁμοδοῦ-
λων τιμῇ, ἀπόδειξιν ἔχει τῆς πρὸς τὸν κοινὸν δεσπότην εὐ-
νοίας, ὡς πού κάλλιστα φιλοσοφῶν ὁ Καισαρείας διδάσκει
Βασίλειος, καὶ ὅτι ὁ τοῖς κατ' ἀρετὴν βεβιωκόσιν ἀπονεμό-
μενος ἔπαινος δι' ἀρετῆς εἰς Θεὸν ἀναφέρεται, παρ' οὗ πᾶ-
σα ἀρετὴ εἰς ἀνθρώπους, οἷά πού Θεολογῶν ἀποφαίνεται
Γρηγόριος ὁ τῆς Θεολογίας ἐπώνυμος· πρόσθες δέ, ὅτι καὶ
ὡς χρέος ἡμῖν τοῖς τοιούτοις ἀφοσιωτέος ὁ ἔπαινος, ἵνα
μηδενὶ μηδὲν ὀφείλωμεν κατὰ τὸν θείον Ἀπόστολον. Λυ-
σιτελέστατον δὲ τοῖς πᾶσιν ὁμοίως, ἐπειδὴ ὁ περὶ τὰ κα-
λὰ ἔπαινος τοὺς ῥαθυμωτέρους ἐγείρειν τε πέφυκε, καὶ
παραθήγειν εἰς ζῆλον καὶ μίμησιν τῶν αὐτῶν, τοὺς δὲ φι-
λοπονωτέρους ἀγκυμιότερους ἐργάζεσθαι· οὐδὲν γὰρ οὕτως

οἶδε πόθον ψυχαῖς τὴν τε ἀρχὴν παραγαγεῖν, καὶ προαγαγεῖν παρηγμένον, ὡς εὐφημία περὶ τὰ εὐφημούμενα, τοῖς μὴ παντάπασιν βεβλακευμένοις καὶ νωθροῖς τὴν διανοίαν· ὅσοι δὲ ἐπὶ ποσὸν ἀρετῆς ἤδη προβεβηκότες τυγχάνουσι, τούτοις εὐφροσύνην οὐ τὴν τυχοῦσαν χαρίζεται ἢ περὶ τοὺς ἀγαθούς εὐφημία, εἰ δεῖ Σολομῶντι πείθεσθαι, Ἐγκωμιαζομένου δικαίου λέγοντι, εὐφραίνεσθαι τοὺς λαούς. Πρόσθε δὲ, ὡς οὐδὲ μικρὰ συμβάλλεται εἰς ἀντίληψιν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν ἢ πρὸς τοὺς σεβασμίως τελευτήσαντας ἀνδρας τιμῆ, εἰ χρὴ τοῖς ὀρωμένοις ἐξεικάζειν τὰ ἀόρατα τῆς μεγαλουργίας τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ οὐκ ἄχρηστος τῇ ἀγαθοδοτίδι τοῦ Θεοῦ προνοία τῶν ὑλικῶν αἰτιῶν ἢ τάξις ἐπὶ τῶν ὀρωμένων εἰς διεξαγωγὴν, καὶ διοίκησιν τοῦ παντός, εἰκὸς ἐστὶ καὶ πρὸς διανομὴν τῶν ὑπὲρ φύσιν χαρισμάτων τοῦ τελεταρχικοῦ Πνεύματος μὴ παντάπασιν ἀχρήστους εἶναι τὰς τῶν θείων ἀνδρῶν πρεσβεύσεις καὶ μεσιτείας. Πρὸς δὴ ταῦτα, καὶ ἀπιδούσα ἀνένανθεν ἢ τῶν εὐσεβῶν ὀμηγυρις, ἐν εἰκόσι καὶ λόγοις τῶν θειαρέστως πολιτευσαμένων τὰς πράξεις καὶ τὰ κατορθώματα ἐκτίθεσθαι εἴωθε, πρὸς οὓς ἀπευθύνειν τε καὶ ῥυθμίζειν τῶν πιστῶν ἕκαστος ἔχοι τὸν ἑαυτοῦ βίον. Ἐπειδὴ οὖν καὶ ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁσίως, καὶ θειαρέστως βιώσαντα τὸν ἐν ταῖς Ὀμαλοῖς καλουμένοις χωρίοις τῆς νήσου Κεφαλληνίας Θεῖον ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ, τύπον γενέσθαι τοῦ κατὰ Χριστὸν πολιτεύματος, καὶ θείας ἀρετῆς χαρακτῆρα, οὐπὲρ αἱ ἐν βίῳ ἀρεταί τε καὶ κατορθώματα, οὐ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων θαυμάζονται, καὶ πανταχοῦ κηρύττονται παρὰ τῶν εἰδότεων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Θεοῦ πολλῶ μᾶλλον ἐπιβεβαιοῦνται, καὶ ἐπισφραγίζονται κατ' ἐκαστὴν τοῖς θαύμασιν, ὅσα εἰς ὠφέλειαν τῶν δεομένων καὶ καταφυγόντων εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ τέμενος ἢ μεγαλόδωρος τοῦ ἀγαθαρχικοῦ Πνεύματος ἀπεργάζεται χάρις, ἡμεῖς καὶ εὐσεβεῖν προθυμούμενοι τὰ πρὸς τὸν Θεὸν ἐν τῷ τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν τοῖς θείοις ἀνδράσι τιμὴν, καὶ τῆς

κοινῆς τῶν πιστῶν ὠφελείας προνοούμενοι, συνωδῶ τοῖς πρὸ ἡμῶν θείοις Πατράσι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, Συνοδικῶς θεσπίζομαι, διοριζόμεθα, καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, γνώμη καὶ τῶν παρευρεθέντων Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν, τοῦ τε Ἀντιοχείας, καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων, Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, Ἀρχιεπισκόπων τε καὶ Ἐπισκόπων, καὶ τιμιωτάτων Κληκῶν, ἵνα ὁ προῤῥηθεὶς ἐν Ἁγίοις ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ἐτησίως Ἱεροτελεστείαις καὶ ἀγιστείαις τιμῶτο, καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραίροιο, καὶ ἐν ἀριθμῷ τῶν ὁσίων καὶ ἀγίων ἀνδρῶν καταλέγοιο ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, οὐ μόνον ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κεφαληναίων, ἀλλ' ἐπὶ πάσης τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης τῶν εὐσεβῶν Ἐκκλησίας. Ὁ δὲ μὴ προσδεξάμενος τὴν Συνοδικὴν ταύτην ἀπόφασιν, ἢ ὅλως ἀντειπεῖν τολμήσας, μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν, ἀποκοπτέος τῆς τῶν εὐσεβῶν ὀμηγύρεως, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔστω ὡς ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης, κατὰ τὴν τοῦ Εὐαγγελίου φωνήν· εἰς γὰρ αἴδιον μνήμην καὶ διηνεκῆ τοῖς πᾶσιν ἀσφάλειαν τὰ παρόντα Κανονικῶς τε καὶ Συνοδικῶς ἀποφηνάμενοι ἐπίδεδώκαμεν. Ἐν ἔτι ἑπτάκις χιλιοστῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ, Μηνὶ Ἰουλίῳ, Ἰνδικτιῶνος πέμπτῃς.

Κύριλλος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως

Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Γωακεῖμ ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης Ἀντιοχείας.

Θεοφάνης ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱε-
ρουσαλήμ.

Θ' Κυζίκου Παρθεένιος.

Θ' Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης.

Θ' Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ.

Θ' Ἀγχιάλου Παρθεένιος.

Θ' Ἀδριανουπόλεως Ἀνθιμος, ὁ μετέπειτα Πατριάρχης
χρηματίσας.

Θ' Νεοκαισαρείας Βενέδικτος.

Θ' Ἀρχιεπίσκοπος Προικονήσου Κλήμης, καὶ ἄλλοι πλεί-
στοι.

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου Παρθε-
νιος μαρτύρομαι εἶναι ἀντίγραμμά ἐκ τοῦ ἀρχετύ-
που τοῦ ἐνταῦθα εὑρισκομένου.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΩ Κ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

Τοῦ Νέου Ἀσκητοῦ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχος ἢ καὶ στιχολογεῖται
τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, οἱ τρεῖς Ψαλμοί, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος Α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ ΓΕΡΑΣΙΜΕ τὰ σὰ θεία κατορθώματα, ἀνθρώ-
πων γένος ἐξέστησαν, καὶ κατεπλάγησαν, ἅπαντα Ἀγγέ-
λων, τὰ σεπτά στρατεύματα, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τε-
λούντων σου, αἰεὶ τὴν ἔνδοξον, θείαν μνήμην καὶ σωτήριον,
μνημονεύων μὴ παύσῃ πρὸς Κύριον.

Πάτερ ΓΕΡΑΣΙΜΕ ἡ σὴ στάσις ὀλονύκτιος, καὶ τῶν
δακρύων ἡ ἔκβλυσις, πάσας κατέσβεσε, σαρκινὰς
ὀρέξεις, πρὸς Θεὸν πτερούμενος, καὶ νοῦν καὶ τῆς καρδίας
τὰ ὄμματα, ὃν καθικέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ ΓΕΡΑΣΙΜΕ φωτὸς θείου ἐμφορούμενος, κατα-
τρυφᾶς τελειώτατα, τῶν ἐπιλάμψεων, καλλονῆς ἀρ-
ρήτου, καὶ θείας μεθ' ἐξέως, ἣ νῦν λαμπροφανῶς παριστά-
μενος, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Α'.

Τὸν Θεοειδῆ ἀσκητὴν, καὶ νεοφανῆ ἐκ τῆς ἐώας ἀστέρα Θεῖον ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἔτι ζῶν μεγάλως ἠγωνίσαστο, ταῖς ἐπαγρύπνοις αὐτοῦ στάσεσιν, ἀμέσως παριστάμενος τῷ Κυρίῳ· διὸ καὶ μετὰ θάνατον ἡ θεία σορὸς αὐτοῦ, τοῖς προσιοῦσιν ἀεννάως πηγάζει τὰ θαύματα, ὑπὲρ ὧν καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ζήτηε εἰς Ὅσιον. Ἀποστίχου. Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Οὔτε σε ἐκ τῶν δε τῶν φθαρτῶν, Μάικαρ ὁ διάπυρος ἔρωσ Θεοῦ ἐξήρπασε, τότε σου τὴν ἔφρην πᾶσιν ἀνέδηκας, καὶ αὐτῷ ἠκολούθησας, μακρὰν φυγαδεύων, εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐν ἣ ὠμίλεις Χριστῷ· ὃν νῦν δυσωπῶν μὴ ἐκλείπης, ὑπὲρ τῶν αἰεὶ σε τιμώντων, καὶ μακαριζόντων Γερώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Νέος ἀνεδείχθης ἀσκητῆς, καὶ θαυματουργὸς Θεοφόρε, ἐχθρὸν σφαξάμενος, τὸν μισανθρώποτατον καὶ δολιώτατον, τὸν εἰς ὕψος καυχώμενον, καὶ γένος ἀνθρώπων, παμπήδην γελάσαντα καὶ ἀπατήσαντα· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πόθῳ ἐκτελοῦντες Θεόφρων, ὕμνοις ἐορτάζομεν ἐκάστοτε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πᾶσαν τρικυμίαν τῶν παθῶν, Πάτερ κατεμάραντας σφόδρα τῇ ἐγκρατεῖᾳ σαρκὸς, ἄλλος ὡσπερ ἄσκαρος ἐν γῆ ἠγωνίσαι, τὰς ὀρέξεις νεκρώσας σου, τοῖς πόνοις

καὶ μόχθοις, θείον καταγώγιον γέγονας Πνεύματος· ὅθεν σου τὴν πάνσεπτον μνήμην, ἡμῶν ἐκτελούντων προσφόρως, μέμνησο πολύτλα παμμακάριστε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Μετὰ τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τροπάριον. Ἦχος Δ'.

Τῆς μονῆς τὸν προστάτην καὶ ἐν σαρκὶ Ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον, νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ, ὅτι ἀξίως ἐκ Θεοῦ ἀπέληφεν ἱαμάτων τὴν ἀένναον χάριν, ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ παρόντα ἰδιόμελα. Ἦχος Δ'.

Οὔτε ἐξεδήμησας Θεοφόρε ΓΕΡΑΣΙΜΕ πρὸς τὸν σὸν πλάστην, καὶ δημιουργὸν Χριστὸν τὸν Θεόν, παρῆσαν αἱ ὅσαι μονάζουσαι, θρηνοῦσαι καὶ λέγουσαι· διδάσκαλε μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανὰς, αἷς δὲ οἶκτον ἐδόμησας τὸ θείον μονίδριον, ἐν ᾧ αἱ προστρέχουσαι τῶν βιωτικῶν θορύβων διασώζονται· διὸ πρέσβευε Θεομακάριστε Χριστῷ τῷ Θεῷ τοῖς εὐσεβῶς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, δωρηθῆναι ἡμῖν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πρὸς τὸν ὅσιον δράμωμεν ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ, οὗ τὰ παλαιίσματα, καὶ τὰς θείας ἀριστείας ἐκμιμούμενοι, τοῦτον ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς καταστέψωμεν, βοῶντες, καὶ λέγοντες πρὸς αὐτόν· μὴ ἀποκάμης ταῖς πρεσβείαις σου Πάτερ δεόμεθα, πρεσβεύειν τῷ πάντων δοτῆρι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν Ὀρθοδόξως τελούντων τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μνήμην σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάτερ ΓΕΡΑΣΙΜΕ νέος ἀθλητῆς τοῖς παλαίσμασι τῆς συνειδήσεώς σου ἀναδειχθεῖς, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οὗ τῆ ἐλλάμψει μονῆν ἐκ βάρων θείαν ἐμπνευσθεῖς, ἀνήγειρας, καὶ ὠκοδόμησας, ἐν ἧ ταῖς εὐχάς σου προσανεπέμφω Θεῷ· διὸ αἱ ἐν αὐτῇ ἀσχοῦσαι μοναστριαὶ τὴν σὴν ἐτήσιον ὀλοσχερῶς ἐκτελοῦσαι μνήμην, γεραίρουσι τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον· ὃν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν Ὁρθοδόξως ἐκτελούντων σου τὸ μνημόσυνον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Α'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, οἶδα πόσα δύνασαι ἐκτελεῖν θαυμασία, τὸν θείον σου καταπλουτίσας ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ τὸν Θεόφρονα· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ τῆς Κεφαληνίας ἐπλήθυνε τὰ πνευματικὰ σπέρματα· ὑπογραμμὸς καὶ τύπος αὐτῆ, καὶ ἡμῖν ταῖς θείαις ἀρεταῖς γενόμενος. Διὸ ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἰκεσίαις, ὡς παρρησίαν ἔχοντος πολλήν, τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς τοὺς πίστει, καὶ πόθῳ ἐορτάζοντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, εἰς τὴν α'. καὶ β'. Στιχολογ. Κάθισμ. τοῦ Ἁγίου Σάββα. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν πολυέλεον. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἦχου. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἐξῆς κατὰ τάξιν εἰς Ὅσιον. Εἶτα ὁ Κανὼν φέρων τὴν δετὴν ἀκροστιχίδα, χωρὶς τῶν Θεοτοκίων. Μέλπω γέρας τιμῆν ἀσκητὴν Νέον.

Ἦχος Α'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Μηδεὶς σου ἄλλος ΓΕΡΑΣΙΜΕ, νεοφανῆς ἐφάμιλλος γέγονε, βίον ἐναθλῶν ἀσκήσεως, ἐνθεον θεωρίαν ἀξιωθεῖς, θείας ἐπιπνοίας, ὡς ὁ θείος Μωϋσῆς πανσόφως ἐνδοξε.

Εἴθις ἐγένου πανόλβιε, ἐν θείαις προσευχαῖς σου ἰστάμενος, Θεὸν ἐνορῶν παντέλειον, ὄμματι διανοίας καθαρτικῶ. Ὅθεν συναυλίζη, τοῖς ὀσίων ἀσκητῶν Πάτερ σκηνώμασι.

Λαμπρὸς ὁ βίος σου ἐνδοξε, εἰς ἅπαντα τὸν Κόσμον ἐξέλαμψε, φαιδρῶς καταστίλβων Ὅσιε, θείαις σου ἀριστεταῖς πλουτοποιεῖ, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν ἐκ Θεοῦ τοῦ πάντα λόγῳ τεκτῆναντος.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς φανεῖς ὁμοιώματι, ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς παναμώμητε, ἐκ σοῦ τεχθῆναι ηὐδόκησε, πάσαν τὴν ἀμαρτίαν τὴν τοῦ Ἀδάμ, Πάναγνε καὶ Εὐας, ἀπέτεμε διὰ σοῦ, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

ᾠδὴ Γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πᾶσάν σου τὴν σάρκα, ὑπετάξω νηστείαις τῷ πνεύματι, καὶ κακουχίαις τῶν δαιμόνων, καὶ ἐνέδρας ταῖς τούτων, σαυτὸν, Πάτερ καθηράμενος· ὀλοσχερῶς ἐκολλήθης Χριστῷ, τῷ σὲ καταστέψαντι.

Ωφης ἐκ κοιλίας, καταγώγιον θείον τοῦ Πνεύματος, φωταγωγούμενος ταῖς τούτου ἐπιπνοίαις Παμμάρκαρ, ἐνθεν φωτὸς ἐμπλεως γενόμενος, καὶ θεία λάμπει τὸν νοῦν Πάτερ αὐγαζόμενος.

Γένος σου Θεόφρων, καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον κατέλιπες, ἀκολουθήσας ἐκ καρδίας προσταγαῖς τοῦ Δεσπότη· ἐνθεν τούτῳ παριστάμενος, καθικετεύεις αὐτὸν ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Η Ἄγιωτέρα, γενομένη τῶν ἄνω Δυνάμεων, σὺ εἶ Παρθένε Θεοτόκε, προστασία καὶ σκέπη τῶν σοὶ προστρέχόντων Ἀχραντε· μὴ οὖν παρίδης ἡμᾶς ἐκτενῶς, αἰνὸν σοι προσάγοντας.

Κάθισμα. Ἦχος Α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Νέον Ἀσκητὴν καὶ σεπτὸν ὑπηρέτην, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου τεχθέντος, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, καὶ συμφώνως δοξάσωμεν· οὗτος ἐφθασεν εἰς οὐρανίους θαλάμους, καὶ ἀπήλειψε τὰ τῶν καμάτων ἀφθάνως βραβεῖα τὰ τίμια.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Ἄγνη Παναγία Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν προστασία καὶ σκέπη, ἡμᾶς περιφρούρησον μεσιτείαις σου πάντοτε, πρὸς τὸν Κύριον τὸν σὸν Υἱόν, καὶ Δεσπότην, ὅπως εὔροιμεν ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

ᾠδὴ Δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Εφθασας Ἀγγέλων τὴν πληθύν, βιώσας ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ ἀριστεύσας ἐν γῆ ὡς ἄσαρκος, ἐδείχθης τοῖς μονασταῖς θείον ὄντως ἔσοπτρον, πάσης λαμπηδόνας ἀποπέμπον, τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, θείαις ἀγλαΐαις κοσμούμενος.

Ράβδος σου ἡ θεία καὶ σεπτὴ, θαυματῶν πλήρης γέγονε· καὶ νοσημάτων πάντων ἐκάστοτε, ἀπήλαυνε τὰ δεινὰ πάθη, καὶ οἰδήματα, τῶν μετ' εὐλαβείας προσπιπτόντων αὐτῇ ἐξ εἰλικρινοῦς Πάτερ Θεοφόρε ψυχῆς αὐτῶν.

Αγῶνας ἐνθέους ἐπὶ γῆς Παμμάρκαρ ἐκτετέλεικας, δικαιοσύνης νόμῳ, ἐπόμενος, καὶ πόνων τὴν ἀμοιβὴν ἅπασαν καρπούμενος, τοὺς τῆς ἀρετῆς καρπούς ἐδρέψω, καὶ ἐκομίσω ἐκεῖ τῶν θείων σου ἄθλων τὸν Στέφανον.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγγέλων στρατιαὶ ὑμῆσαι οὐ δεδύνηται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐγνωμιάσαι σε τοῦ πάντων Δημιουργοῦ Μητέρα τὴν Ἀσπιλον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δυσώπει κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ἐλευθερωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ Ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Σαρκὸς ἔξω Πάτερ ἐγένου αἰεὶ, ἀρετὴν ἐξασκήσας τὸν αἴον· καὶ βίον ἀνεπίληπτον τελέσας ἐμφανῶς, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σὰ ἐκμιμουμένοις κατορθώματα θεία, μάκαρ Θεόληπτε ΓΕΡΑΣΙΜΕ.

Τὴν σὴν πολιτείαν ἀνθρώπινος νοῦς, ἐννοῆσαι Θεόφρων οὐκ ἴσχυσε, καὶ τρόπους τῶν ἀγώνων σου τῶν θείων καὶ σεπτῶν, οὓς περ ἐπολιτεύσω ἔτι ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Θεῷ τῷ πάντων Βασιλεύοντι.

Γδὼν σου τὸ ἀπλαστον ὁ πάντων Θεὸς, καὶ ἡσύχιον Πάτερ καὶ ἄνακτον, ἐδόξασεν, ἐτίμησε στεφάνοις ἀρετῶν· ἐνθα περιχορεύεις οὐρανόις παστᾶσιν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Θεῷ τῷ πάντων Βασιλεύοντι.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Παρθένε ἐκ σοῦ προελθὼν, ἀπορρήτως ἀφράστως ἐπέφανε, καὶ αὐθίς σε κατέλιπεν Ἄγνην καὶ καθάρην, ὡς περ ἦς πρὸ τοῦ Τόκου, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μᾶλλον μετὰ τόκον μένεις Ἁγία Ἀειπάρθενος.

Ῥοδὴ Ε'. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Μέγα καὶ φρικτὸν ἐτέλεις τεράστιον, ἐν κόσμῳ σοφὸν καὶ ἐν μονῇ σου τὸ πρὶν· καὶ τὸ Σῶμά σου τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον Ὅσιε, ἐνεργεῖ καὶ μετὰ θάνατον ὡς πρότερον, ἔμπνουν, καὶ ζῶν τὰ μυστήρια, διετέλει ἀύλως ἐκάστοτε.

Η ῥθης ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος αἰθέριον, Ἀγγέλοις συνῶν καὶ ἀγαλλόμενος, καὶ κατέλιπες μοναζούσαις τὴν θείαν εὐλόγησιν, εἰρηνεύειν ταύτας καὶ τὴν μνήμην σου, Μάκαρ, ἐκτελεῖν σοι πάντοτε, ἵνα εὖροιεν χάριν καὶ ἔλεος.

Ε ἔδου σου εἰς γῆν τὸ σκῆνος θεόπνευστε, καὶ ἐν οὐρανοῖς τὸ θεῖον πνεῦμά σου, μεταθέβηκεν ἐκ φθορᾶς εἰς ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ νῦν παρίσταται ἢ περ καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Λάμψον ἐν ἐμοὶ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Παρθένε Ἄγνη ἀειμακάριστε, καὶ Πανάμωμε, μεσιτείαις σὸν Υἱὸν ἱκέτευσον, καὶ δυσώπησον αὐτὸν θεοχαρίτωτε, δοῦναί μοι τελείαν ἄφεσιν τῶν κακῶν, ὧν αὐτὸν παρεπίκρανα.

Κοντάκιον. Ἦχος Δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε γκρατεῖα Ὅσιε τὸν νοῦν καθάρης, καὶ ἀγνεῖα σώματος καταλαμπρύνας τὴν ψυχὴν, ἀνεπτερώθης πρὸς ἀληκτον, καὶ θείαν δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Κ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ κάλλιστον ἤρατο κλέος.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν ἀγλαῆς εὐκασμίας.

Ἐκτος πινυτὸς ἐκθανε φῶς δεκάτη ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.

Οὗτος ὁ ὀσιος καὶ νεοφανῆς ἀστήρ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ἐκ τῆς περιφήμου Πελοποννήσου ἀνέτειλεν ἐξορμώμενος· ἐκ κώμης λεγομένης Τρίκκης, κατὰ δὲ τὴν κοινὴν συνήθειαν Τρίκκαλα λεγομένης· τούτου δὲ γονεῖς εὐσεβεῖς καὶ εὐγενεῖς καὶ πλούσιοι σφόδρα ἐτύγχανον· ὧν ὁ μὲν Πατὴρ Δημήτριος, ἡ δὲ Μήτηρ Καλὴ ὠνομάζοντο, τούτικλην δὲ Νοταράδες. Γεννηθεῖς τοίνυν ὁ Μακάριος ἐξ αὐτῶν, εὐθὺς εἰς τὴν Ἱερῶν γραμμάτων ἐκδίδοται μάθησιν· δεξιᾶς δὲ τυχὼν φύσεως τὴν θείαν γραφὴν ἐκπεπαιδευτο. Ἀπαναστάς δὲ τῆς πατρίδος, τῇ τῆς Ζακύνθου νήσῳ ἐπιβαίνει, ἐν ἣ διατρίψας ὀλίγον, ἔξεισι ταύτης, καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστήσας, εἰς Θετταλίαν ἀφίκετο· εἴτ' ἀνεισιν ἐκεῖθεν εἰς Εὐξείνου πόντον, μεθ' ὃν εἰς Βυζάντιον, καὶ Προποντίδα, καὶ Χαλκηδόνα, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τὰ περίξ τοῦ Βυζαντίου εἶασε περιελθὼν ἀνιστόρητά τε, καὶ ἀθεώρητα· κακεῖθεν ἀπάρας, τὸ ἀγιώνυμον ὄρος τοῦ Ἄθω καταλαμβάνει, ἐνθα τὰ κάλλιστα τῆς ἀρετῆς παρὰ τῶν ἐκεῖσε

ἀσκειμένων Μοναχῶν ἀπερράνισατό τε καὶ ἀπεδρέψατο· διεγνωκῶς δὲ ἐκεῖθεν ἀπάραι, τοὺς Ἱεροὺς, καὶ σεβασμίαις τόπους τῆς Ἱερουσαλήμ καταλαμβάνει, προσκυνῆσαι καὶ αὐτοὺς ἐπειγόμενος, ἔπειτα καὶ τὸ ἅγιον Ὄρος τὸ Σίναιον, καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ Δαμασκόν, καὶ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον, καὶ Λιβύην, καὶ τὴν Ἑῶν σχεδὸν πᾶσαν εἶπειν. Ἐν Ἱεροσολύμοις δὲ παροικήσας, χειροτονεῖται παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου Πατριάρχου Κυρίου Γερμανοῦ, τοῦ τῆνικαῦτα τὸν θρόνον τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἰθύνοντος, ὑποδιάκονος, διάκονος, καὶ πρεσβύτερος· πρότερον κανδυλάπτης ἐν τῷ ἀγίῳ Τάφῳ χρόνον ἕνα ποιήσας· ὑπηρετήσας δὲ κἀντούτοις, καὶ τῷ ἀγίῳ τούτῳ Πατριάρχῃ ἔτη δώδεκα· ἐποίησε δὲ καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ τεσσαρακονθήμερον νῆστις διατελέσας κατὰ μίμησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ αὐθις ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον· μὴ δυνηθεὶς δὲ ἐκεῖσε διαμεῖναι μέχρι τῆς αὐτοῦ βιωτῆς, ἐκδοσιν συγχωρήσεως παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου ἠτήσατο ἀπελθεῖν ὄπη καὶ βούλοιο· ἐνθεντοι ἀπάρας ἐκεῖθεν τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, φθάσας ἀφῆκτο, ταύτης δὲ ἐπιβὰς εἰς Ζάκυνθον προσαποπλέει, ἐν ἣ τὴν ἀσκητικὴν διαγωγὴν μετιῶν ἐν πέντε τοῖς ἔτεσι παρωικῶς, ὡς ἄσαρκος ἐν σαρκὶ ἠγωνίζετο τῇ Θεῷ δύναμι ρωννύμενος· ἐν οἷς χρόνοις τοῖς τῶν ἐβδομάδων μηνσὶν ἦν ἐσθίων ἄνευ ἄλατος κολοκύνθην, τὸν δὲ ἐπίλοιπον χρόνον ὄσπρια ἦν αὐτῷ ἢ τροφή, καὶ αὐτὰ, ἄνευ ἄρτου, βεβρεγμένα· ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ ἠσκειτο ὁ Ἅγιος, σπηλαιον ἦν, ἐν ᾧ διῆγε μονώτατος. Ἀπῆρε δὲ ἐκεῖθεν, καὶ εἰς Κεφαλληνίαν τὴν ἀντικρὺ Ζακύνθου νῆσον διεπορθμεύσατο· ἢ καὶ ἐπιβὰς, ἔνδεκα μῆνας ἐν τινὶ τόπῳ σπηλαία καλουμένῳ πρὸς τοῖς πέντε ἔτεσι παρώκησεν· εἶτα προσαναβὰς εἰς τόπον τινα Ὀμαλά ὀνομαζόμενον πλησίον κωμοχώρων τυγχάνοντα, εὕρισκει ναὸν τινα παλαιὸν ἐν αὐτῷ, ὃν περ ἀνανεώσας ἐκ βάρων, ὠκοδόμησε τούτον καὶ μετήγαγεν εἰς Μοναστήριον γυναικεῖον· ἐδείματο δὲ ἐν αὐτῷ καὶ οἰκί-

σκους, καὶ κέλλας σὺν τῷ τούτων περιτειχίσματι· ἐνθα κανονικὰς εἰκοσιπέντε τῷ ἀριθμῷ συναγήογε, καὶ Νέαν Ἱερουσαλήμ τὸν θεῖον ναὸν ἐπωνόμασε, καὶ ὁσημέραι τὰς μοναζούσας διετελεῖ διδάσκων τὴν πνευματικὴν, καὶ ἰσάγγελον πολιτείαν· ταύταις δὲ συνῶν καὶ αὐλιζόμενος, μεγάλους ἀγῶνας διὰ νηστείας, καὶ κακουχίας τοῦ σώματος, καὶ στάσεως ὀλονύκτου ἐπεδείξατο, ἔφθη δὲ διηνεκῶς τὶ ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ οἰκοδομηθῆσῃ μονῇ, τὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, πρὶν ἐκεῖσε ἐλθεῖν χρόνους τριάκοντα, ἄρτου τὸ σύνολον μὴ γευσάμενος· καθίστασας οὖν ἑαυτὸν, καὶ δάκρυσι ποταμηδὸν ἀποπλύνσας καὶ ἐκκαθάρας, καὶ θαυματῶν χάριν παρὰ Θεοῦ εἰληφῶς, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γέγονε καταγῶγιον· οὗ τῇ ἐπιλάμψει καὶ αἴγλη ἀνομβρίας οὔσης ὕδωρ διὰ προσευχῆς καταγαγὼν ἱκανῶς τὴν γῆν κατήρδευσεν· ἔτι δὲ καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο, καὶ ἀσθενοῦσι τὴν ῥῶσιν ἐχαρίσατο. Φθάσας δὲ εἰς βαθυτάτον γῆρας, καὶ πολλῶν θαυματῶν πλήρης γενόμενος, καὶ γνοὺς τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πρὸ ἡμερῶν, καὶ τὰς Μοναστρίαις συγκαλεσάμενος, καὶ αὐταῖς συνταξάμενος, καὶ κατηγήσας αὐταῖς, καὶ συγχώρησιν παρ' αὐτῶν ἐξαιτήσας, καὶ ἐπευλογήσας αὐταῖς, καὶ πᾶσι Χριστιανοῖς τὴν τελείαν συγχώρησιν δεδωκῶς, καὶ ἐπευξάμενος τῷ Θεῷ, τὸ πνεῦμα παρέθετο, ζήσας τὰ πάντα ἔτη ἐβδομήκοντα, καὶ μικρὸν τι πρὸς. Ἐζῆσε δὲ ἐξότου εἰς τὴν μονὴν ἀφίκετο, ἐνιαυτοὺς δέκα πρὸς τοῖς ἐννέα· τοὺς δὲ λοιπὴς ἐνθεν κἀκεῖθεν περινοστῶν διετελέσεν, ὡς ἔφημεν ἀνωτέρω· τὰ δὲ ἄλλα θαύματα, καὶ τὰς ἐν γῆ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος παλαιίστρας, καὶ ἀριζείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ κατατήξεις τοῦ σώματος, καὶ τὰς δακρύων πηγὰς καὶ ἐπιρροὰς, καὶ πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἀγῶνας καὶ παρατάξεις, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι. Ἐκοιμήθη δὲ ὁ Ἅγιος οὗτος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ἐν ἔτει, τῆς ἐνσαρκίου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Οἰκονομίας χιλιοστῷ πεντακισιοστῷ ἐβδομηκοστῷ ἐννάτῳ, Αὐγούστου 15. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζεται καὶ ἡ τῆς Θεομήτορος μετάστασις, διὰ τοῦτο ἢ τοῦ Ἁγίου

τοῦ δε μνήμη μετετέθη τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνός, ἐν ἣ καὶ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου αὐτοῦ γέγονε παρὰ τοῦ Πατριαρχοῦ ἐξάρχου ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ τηνικαῦτα τὸν ἀποστολικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως δι᾿ ἑαυτοῦ θρόνον· τὰ δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ θαύματα, ἃ τὸ Ἱερόν αὐτοῦ Λείψανον ὅσαι ὥραι τυγχάνον διατελεῖ, ἀφήμι ταῦτα λέγειν, καὶ ἐπειδιηγείσθαι, πάμπολλα ὄντα· ἐνός δὲ ὅμως ἀξιομνημονεύτου μνημονεύσαντες, τὰ λοιπὰ καταλείψομεν. Γυνή τις ἐκ δαιμονικῆς ἐνεργείας ἐνδιατρίβουσα τῇ μονῇ εἰς τὸ φρέαρ κατήχθη, καὶ ἀνήχθη ἀβλαβῆς τοῦ Ἁγίου ἐπιφανέντος αὐτῇ, καὶ βαστάζοντος ταύτην· οὗ καὶ τὴν φωνὴν τὴν συνήθη ἀκούσασαι αἱ Κανονικαί, νυκτὸς οὔσης, ἠγέρθησαν κύκλω περισκοπούμεναι, εἴπου φωνῆς αὐτῆς τῆς τοῦ Ἁγίου ἀκούσαιεν· ἐκζητήσασαι δὲ καὶ τὴν γυναῖκα εὐρεῖν ἐν ᾧ τόπῳ κατῴκει, οὐχ εὔρον· δαίμονι γὰρ ἦν κἀτοχος ἡ γυνή, μὴ εὐροῦσαι δὲ τὸ παράπαν αὐτήν, παρακύπτουσι καὶ εἰς τι φρέαρ ἐκεῖ πλησίον, ἰδεῖν μήπου ἐξ ἐπιφάνειας τοῦ δαίμονος καταπέπτωκε· παρακύψασαι δὲ, ὁρῶσιν αὐτὴν ἐπιφερομένην τοῖς ὕδασιν, ὡσπερ τινὸς ταύτην ἀοράτως βαστάζοντος· ἐξαγαγοῦσαι δὲ ταύτην τοῦ φρέατος, ἔμαθον παρὰ αὐτῆς, ὅτι ὁ Ἅγιος ἐπιφανεὺς ταύτην ἐβάσταζεν· οὗ καὶ τῆς ἠδύστης καὶ γλυκείας φωνῆς αὐτῆς κοίτοι ἐγένοντο αἱ Μονάστρια· αἱ τινες τὸ παράδοξον τοῦτο θεασάμεναι, δόξαν τῷ πάντων Σωτῆρι Θεῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ ἀνέπεμψαν, τῷ ἀντιδοξασθέντι ὑπὸ τοῦ δοξάσαντος αὐτὸν μεγάλου Θεοῦ ζῶντι καὶ τεθνεῶτι. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερά ἄττα πλεῖστα ὡς προεῖρηται μοι τὰ τοῦ Ἁγίου θαύματα, καὶ τεράστια. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος, τοῦτο μόνον ὡς ἀναγκεῖον εἰς μέσον εἰς μνήμην παρήχθη· τὰ δὲ ἄλλα παρελείφθησαν, τοῦτο μὲν, ὅτι τοῖς πιστεύουσιν ἱκανὸν ἐστὶν ἐξ ὄνουχος τὸν λέοντα εἰκάσαι· τοῦτο δὲ, ὅτι τοῖς ἀπιστοῦσιν, οὐδ' ὄλος ὁ λέων φαινόμενος πείσειεν· τοῖς δὲ ἀμφιβάλλουσι, τῷ τοῦ Ἁγίου Λειψάνῳ προσίτωσαν, καὶ ὄφονται οὐ μόνον σῶμα ἀφθρόν τε καὶ ἀνέραιον, ἀλλὰ καὶ πάσης εὐωδίας

καὶ ἰαμάτων πηγὴν ἀνεξάντλητον. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος ὅμοιος τῷ Ἁγίῳ Θεοδοσίῳ τῷ Κοινοβιάρχῃ, πλὴν τοῦ γενείου· ὑπεξάνθιζε γὰρ κατὰ τὸν πώγωνα ὁ Ἅγιος οὗτος. Οὗ ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις διαφυλαχθεῖσαν οἱ τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν θείαν καὶ ἱεράν ἐκτελοῦντες μεγαλείμονες, καὶ μονάζοντες, καὶ ἐκτελοῦσαι κανονικαὶ αὐτοῦ μονάστρια, καὶ πνευματικαὶ τούτου μαθήτρια, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥδὴ Ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Νηφαίλιος καὶ φρόνιμος ἐγένου Θεοφόρε πτερούμενος, θείαις ἐμπρέπων καλλοναῖς, μὴ πτοούμενος παγίδας, ἀνεβόας, Μάικαρ, τοῦ ἀλάστορος, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ανέβης εἰς τὸ ὕψος, προτιμήσας τῶν ἐνύλων καὶ γηῶν πάνσοφε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, καὶ τὴν ἀρρήτον τερπνότητα, ἀνεβόας ψάλλων Ἅγιε, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στενὴν καὶ τεθλιμμένην διοδεύσας τρίβον Ὅσιε, τὴν λείαν εὖρες καὶ φαιδράν, τὴν ἀνάγουσαν εἰς ὕψος σε μετάρσιον, καὶ βρωῶντα ὀλοψύχως τῷ Δεσπότη σου, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, σοὶ προσφέρω τὴν ὠδὴν Θεσπέσιε, τὴν ταπεινὴν τε καὶ οἰκτρὰν, καὶ θερμῶς ταύτην ὑπόδεξαι, καὶ Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δυσώπησον ταῦ οἰκτειρήσαι, καὶ σῶσαι Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, Θεοτόκε, τὴν ψυχὴν μου κακωμένην πάθεισι, σῶσον καὶ ἴασαι αὐτήν, μεσιτείαις εὐπροσδέκτοις σου, καὶ ἐκ πάσης ἀμαρτίας ἐκπλυνον, ἢ τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα.

Ὁδὴ Η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ηστραψεν ἡ φαινή σου Πάτερ μνήμη, ἀπαυγάζουσα τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, φωτισμὸν καὶ ἔλεος πᾶσι Χριστιανοῖς, παρρησίᾳ σου Παμμακάαρ, εὐπροσδέκτῳ αἰεὶ· διὸ ἀνυμνοῦντές σου τὴν μνήμην Θεὸν σέβομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τάγματα καὶ σύστημα ἀζύγων, Ἱερέων καὶ Μοναζουσῶν ἅμα θεόπτα, τοὺς ἰδρωτάς Ὅσιε, καὶ καμάτους ἐπὶ τῆς γῆς, οὓς ὑπέστης καθορῶντα, σὲ τιμῶσιν αἰεὶ. Διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὴν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηκει σου ἡ πάνσεπτος καὶ θεία μνήμη, τοῦ τιμίου σου θείου Λειψάνου, συγκαλοῦσα ἅπαντας εἰς ἐστίασιν πνευματικῆν, καὶ θαυμαίων προσπηγάζουσαν ἐνέργειαν· διὸ εὐφροσύνῳ σὲ γεραίρομεν, εὐλογοῦντες τοὺς ἀγωνιάσθαι θαυμασίε, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σέσωσται ἡ πεπτωκυῖα πάλαι φύσις τῶν ἀνθρώπων διὰ σοῦ Παρθένε, καὶ Θεῶ διήλεκται τῷ σεπτῷ σου τῷ Τοκετῷ· καὶ τὰ κάτω σὺν τοῖς ἄνω ἀναμίγνυται· διὸ ἀνυμνοῦντές σε δοξάζομεν, τὴν Μητέρα τοῦ Δεσπότη καὶ Πανύμνητον, καὶ ὑπερυψοῦμεν σὲ πάντες εἰς αἰῶνας.

Ὁδὴ Θ'. Μυστήριον ξένον.

Νεότητος ἀνδρὸς καὶ κάλλος ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς Πανόλβιε τὰς ἀτάκτους ἀναπαύσεις, καὶ κινήσεις ὑπεριδῶν, ἐν οἷς ἐλαμπρύνθη σου ὁ νοῦς πρὸς Θεὸν, καὶ ἡ ψυχὴ, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εξαίσιον βίον ὀρῶντές σου Πάτερ, οἱ καλῶς ἀσκούμενοι, σὺν ἅμα κανονικαῖς, ἀπεθαύμασάν σε ἐξιστάμενοι, ἐν ᾧ ὡσπερ τις αἰθέριος ἀνέπτῃς εὐκλεῶς Θεὸν γεραίρων τὸν παντάνακτα.

Ολόφωτον αἴγλην λαβὼν καὶ ἀθάνατον, ἐκ Θεοῦ θεόληπτε ἀπεφάνθης ζῶν, καὶ μετὰ τέλος θαυμάτων ὑπουργός, ἐν οἷς ὑπὲρ πάντων ἰκέτευσον Θεὸν, τὸν ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ σὲ καταστέψαντα.

Ναὸν καθαρὸν Θεὸς σε εὐράμενος, μεγάλως ἐδόξασε, καὶ χαρισμάτων χάριν ἐπλούτισε, καὶ ἐστεφάνωσεν, ἐν ᾧ μεσιτεύεις τοῦτον ἐκτενῶς καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Απόρρητον τόκον ὀρῶ καὶ παράδοξον, οὐρανὸν τὴν Μητράν σου, Θρόνον Χερουβικὸν τὴν νηδύν σου, Παρθένε Μαρία, ἐν ἧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Εν ἀρετῇ διέπρεψας, καὶ ἀσκήσει Παμμακάαρ, σημειοφόρος γέγονας, καὶ λαμπρὸς ὑπερέτης, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ τῶν ἀπάντων, ᾧ καὶ πρεσβεύεις θεόφρων ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐκ πόθου τὴν σεπτὴν, θείαν σου μνήμην τελούντων.

Θεοτοκίον.

Εν γυναιξὶν ἀνέτειλας, Παναγία Παρθένε, ἐκλελεγμένη ἄχραντε, καὶ Βασίλισσα κόσμου. Θεὸν γὰρ ἀπεγέννησας τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε κινδύων ῥυσθῆναι πάντας, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, Θεοδόξαστε Κόρη.

Ἐν τοῖς Αἴνοις, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. Δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι.

Τί σε νῦν προσεῖπω θαυμασίε; Ἀσκητὴν; ὅτι γενναίως παρετάξω τοὺς ἐχθρούς. Προφήτην; ὅτι προὔλεγες

τὰ μέλλοντα. Ἀλείπτῃν; ὅτι πᾶσιν ἐχορήγησας· πολλά σου τὰ κατορθώματα, καὶ μείζονα τὰ παλαίσματα· ἐκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Θεσπέσιε; χορηγὸν τοῖς ἐνδεέσι, καὶ προστατήν ὀρφανῶν· καὶ Διδάσκαλον παντοίων νοσημάτων εὐσεβῶν, καὶ Πέλεκυν, ἐκκόπτοντα ζιζάνια, τῆς πλάνης καὶ ἀπάτης τῶν αἱρέσεων· πολλά σου τὰ προτερήματα, καὶ ἄξια τὰ χαρίσματα· ἐκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Μαιάριε; Οὐρανόν; ὅτι τὴν δόξαν διηγήσω τοῦ Θεοῦ. Ποταμόν; ὅτι ἠρδεύσω πᾶσαν ἄγονον ψυχὴν· ναμάτων ζωηρόντων πηγὴν ἀφθονον, καὶ κῆπον εὐωδέστατον καὶ πάγκαλλον, τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν πόνων σου, ὧν ἐκ Θεοῦ πιστῶς εἴληφας· ἐκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσω Θεόσοφε; εὐφροσύνην μοναστῶν, καὶ γλυκασμὸν μοναζουσῶν, μεσιτείαν εὐσεβῶν, καὶ ἱερέων πλουτισμὸν, φωστῆρα νοητὸν φῶς ἀπαστραπτόντα, κρατῆρα θεῖα νάματα προχέοντα, τῆς πολιτείας σου Ἅγιε, ὑπέρλαμπρε καὶ θεόπνευστε· ἐκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Τάδε λέγει ὁ Ἀβθᾶς πρὸς Μοναστρίαν· τεκνία εἰρηνεύετε ἐν ἑαυταῖς, καὶ μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονεῖτε, ἀλλὰ ταπεινώσατε ἑαυτάς, διὰ τὸν ταπεινώσαντα ἑαυτὸν δι' ἡμᾶς μέχρι καὶ δούλου μορφῆς Κύριον· αὐτὸς γὰρ ἔφη ταπεινοῖς διδόναι χάριν· αὐτὸς ὑμᾶς φυλάξαι ὡς φιλάνθρωπος, παρέχων ὑμῖν ἄφεσιν, καὶ ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, δι' ἐμοῦ ταπεινοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΤΙΧΟΙ

ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ ΔΕ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ,

ΙΑΜΒΙΚΟΙ.

Τλήμων, ταπεινός, εὐτελής, ῥακινδύτης,
Μητροφάνης, Ναύπλιος ἔξυσ' εὐτόνως,
Πόνον τε μόχθον τῆς δε συγγραφῆς ὅλον.
Ὅν οἱ ἄδοντες ἐν ψυχῆς καταστάσει,
Μέμνησθέ μου βέλτιστοι ἀξιῶ πάνυ,
Ὅπως λάβοιμι ἀμπλακιῶν τὴν λύσιν,
Ἐν ὥρᾳ φρικτῆς τῆς δίκης τοῦ Δεσπότη,
Προστασίαις ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ τοῦ ἐν Μαλαῖ.
Ἄνακτι Χριστῷ δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ,

Κ Α Ι

ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ. Ποίας θρησκείας ὢ ἄνθρωπε; **ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ.** Χριστιανός εἰμί. **Α.** Καὶ τί ἐστὶ Χριστιανός; **Κ.** Ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν, καὶ εὐσεβῶς, καὶ θαρσύνως, καὶ χρηστῶς πολιτευόμενος. **Α.** Ἐπὶ τῆς Θεολογίας πόσας φύσεις ὁμολογεῖς; **Κ.** Μίαν. **Α.** Ποίαν ταύτην; **Κ.** Θεότητα. **Α.** Τί ἐστὶ Θεός; **Κ.** Οὐσία ἀναίτιος, αἰτία τῶν ὄντων, ἡγουν παντοδύναμος, παναληθής, πάσης αἰτίας, καὶ φύσεως ὑπερούσιος αἰτία. **Α.** Κατὰ τί διαφέρει ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς; **Κ.** Κατὰ τὴν ὑπόστασιν, καὶ ὁ ἐστὶν ὁ Πατὴρ ἀγέννητος, ὁ δὲ Υἱὸς γεννητός, ἐκ τοῦ Πατρὸς γάρ. **Α.** Κατὰ τί διαφέρει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ; **Κ.** Κατὰ τὴν ὑπόστασιν, καὶ ὁ ἐστὶν ἐκπορευτός. **Α.** Καὶ πῶς πιστεύεις; **Κ.** Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα, καὶ εἰς ἕνα Υἱὸν Θεὸν τὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ εἰς ἕν Πνεῦμα Ἅγιον παρὰ Πατρὸς ἐκπορευόμενον Θεόν. **Α.** Καὶ λοιπὸν εἰς τρεῖς Θεοὺς πιστεύεις; **Κ.** Μὴ γένοιτο. **Α.** Ἀλλὰ τρεῖς φύσεις; **Κ.** Οὐχί. **Α.** Καὶ μὴν τρεῖς Θεοὺς ἡρίθμησας, καὶ πῶς λέγεις μὴ γένοιτο; **Κ.** Ἀλλὰ εἰ καὶ τρεῖς ἡρίθμησα, ἀλλὰ τὰ τρία διὰ τὸ τρισυπόστατον τῆς ὁμοουσιου τριάδος, καὶ ἀδιαιρέτου λέγω· ἐπείτοιγε εἰς Θεὸς ὁ

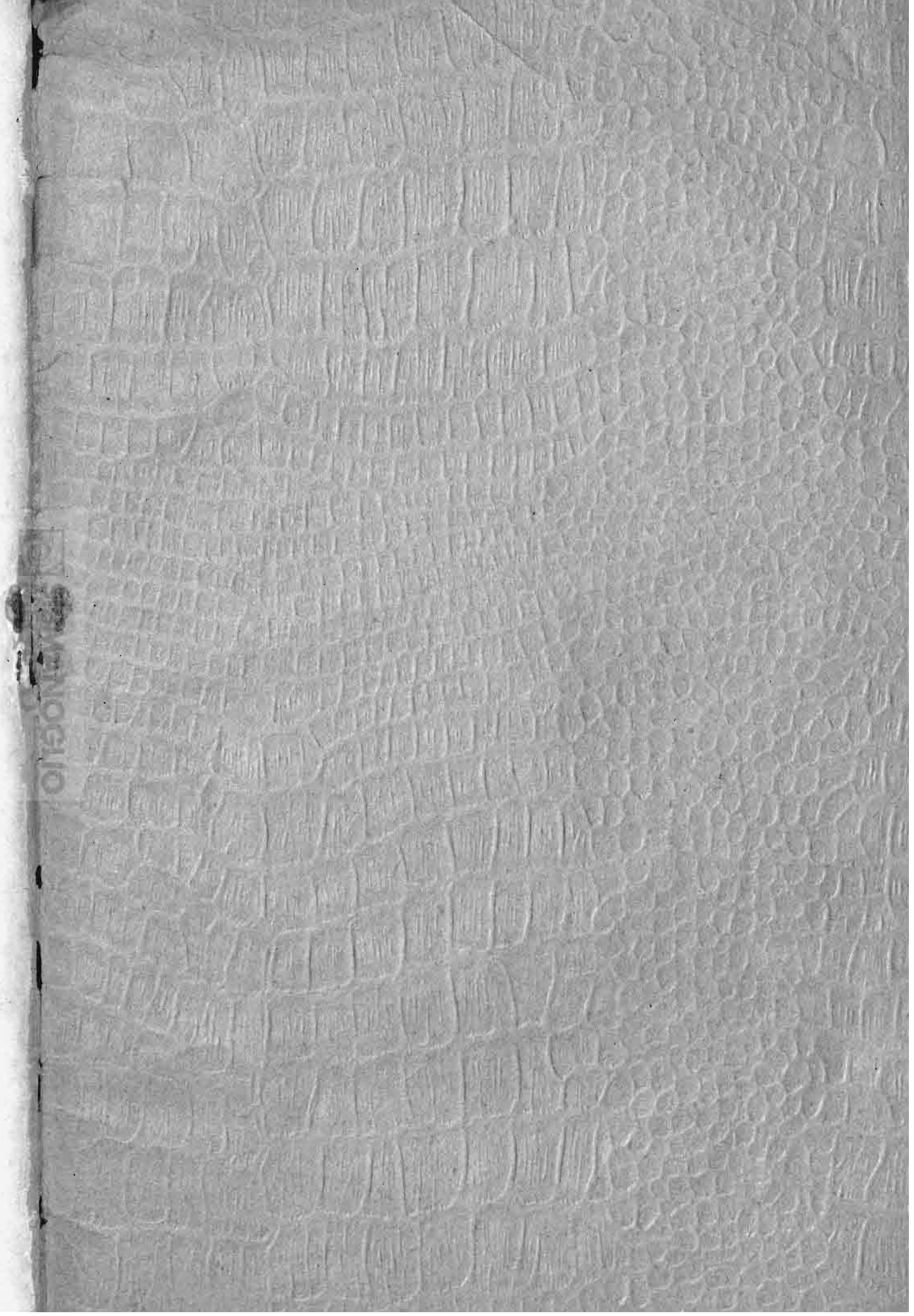
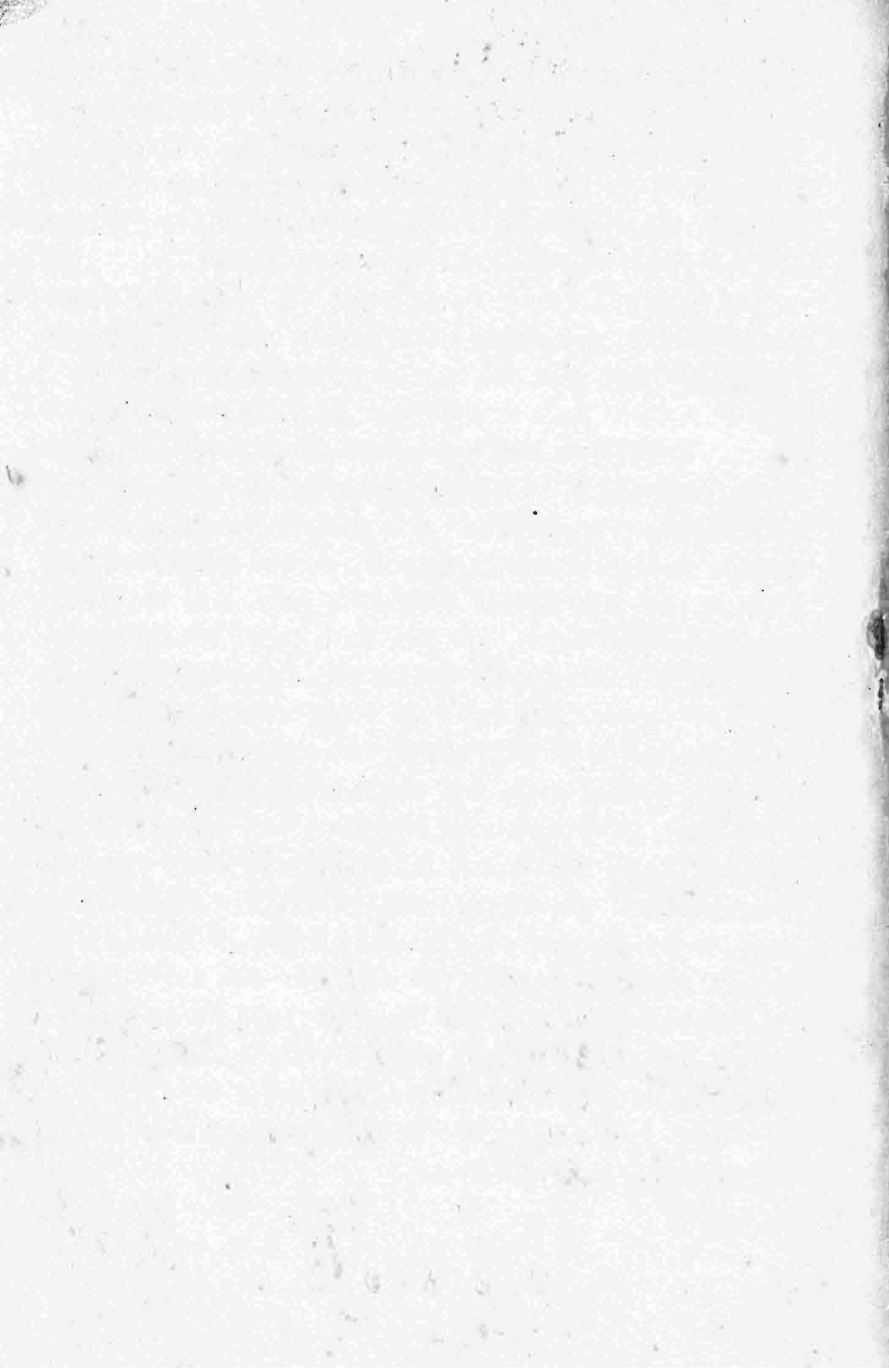
Πατὴρ, καὶ εἰς Θεὸς ὁ Υἱὸς, καὶ εἰς Θεὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ μία Θεότης ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι γνωρίζεται· καὶ μία οὐσία καὶ βασιλεία καὶ δύναμις καὶ φύσις. **Α.** Τί ἐστὶν οὐσία; **Κ.** Πράγμα ἀψύπαρκτον μὴ δεόμενον ἑτέρῃ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σύστασιν. **Α.** Τί ἐστὶ φύσις; **Κ.** Τὸ καθολικὸν πρᾶγμα, καὶ περιεκτικὸν τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑποστάσεων· ἢ οὕτως· ἀληθῆς ὑπαρξίς πραγμάτων, ὡς εἶναι οὐσίαν, φύσιν, μορφήν, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. **Α.** Πόσας ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς Θεότητος ὁμολογεῖς; **Κ.** Τρεῖς, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. **Α.** Τί ἐστὶν ὑπόστασις; **Κ.** Οὐσία μετὰ τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα, τουτέστι πρόσωπον ὁμοούσιον ἑτέρῳ προσώπῳ σχετικόν. Πρόσωπα δὲ λέγομεν ἐπὶ Θεοῦ, ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα. **Α.** Τί ἴδιον ἐκάστη τῶν τριῶν ὑποστάσεων, καὶ τί κοινόν; **Κ.** Ἴδιον μὲν Πατὴρ, τὸ ἀγέννητον. Υἱοῦ δὲ, τὸ γεννητόν. Πνεύματος δὲ Ἁγίου, τὸ ἐκπορευτόν· κοινόν δὲ, ἡ Θεότης καὶ ἡ Βασιλεία. **Α.** Πόσας φύσεις ὁμολογεῖς ἐπὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ; **Κ.** Δύω, Θεότητα, καὶ ἀνθρωπότητα, ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν Υἱὸν, Θεὸν τέλειον, καὶ τέλειον ἄνθρωπον. **Α.** Πόσας φυσικὰς θελήσεις, καὶ ἐνεργείας ἐπὶ Χριστοῦ ὁμολογεῖς; **Κ.** Δύω· μίαν Θεϊκὴν, καὶ μίαν ἀνθρωπίνην. **Α.** Τί δὲ θέλημα Θεϊκόν; **Κ.** Τὸ καθαιρεῖν τοὺς λεπρούς, τὸ, θέλω καθαρῖσθῃτι, καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια· καὶ τὸ, Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι. **Α.** Τί ἐστὶν ἐνέργεια Θεϊκὴ; **Κ.** Τὸ σωθῆναι πάντας ἀνθρώπους· καὶ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ἐλθεῖν· τὸ, ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομεν. **Α.** Τί ἐστὶν ἀνθρωπικόν; **Κ.** Τὸ ζητῆσαι πιεῖν, ὃ καὶ ἐπὶ σταυροῦ γέγονε, καὶ τὸ αἰτῆσαι φαγεῖν, ὡς τὸ, Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε. **Α.** Τί ἐστὶν ἐνέργεια ἀνθρωπίνη; **Κ.** Τὸ ὁδοιπορῆσαι, τὸ κοπιᾶσαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. **Α.** Πόσας ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ὁμολογεῖς; **Κ.** Μίαν, ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν ἕνα Υἱὸν Θεόν, καὶ Υἱὸν τῆς Παρθένου. **Α.** Κατὰ τί κοινωνεῖ ὁ Υἱὸς τῷ Πατρί καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι; **Κ.** Κοινωνεῖ κατὰ τὴν

φύσιν τῆς Θεότητος αὐτοῦ, καθὼ ἐστὶ τέλειος Θεός· κοινω-
νεῖ δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώποις, κατὰ τὴν φύσιν τῆς ἀνθρωπό-
τητος αὐτοῦ, καθὼ ἐστὶ τέλειος ἄνθρωπος. Α. Τί Θεός;
Κ. Εἰ θέλεις γνῶναι τί ἐστὶ Θεός, καὶ πῶς προσκυνεῖται,
ἀκουσον νουνεχῶς, καὶ γνῶσι τὸ ἀληθές. Πατρός, Υἱοῦ, καὶ
Ἁγίου Πνεύματος, μία βουλή, μία σοφία, μία δύναμις· οὐχ
ὁ μὲν πρὸ αἰώνων, ὁ δὲ μετ' αἰῶνας, ἀλλ' ἅμα Πατὴρ,
Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. Υἱὸς ἐν Πατρὶ, καὶ Πνεῦμα ἐν
Υἱῷ, συνῆπται γὰρ ἡ φύσις· ὅθεν μία ἡ φύσις καὶ μία ἡ
Θεότης, διαιρουμένη μὲν εἰς τρία διὰ τὰς ὑποστάσεις, εἰς
μονάδα δὲ κατανωσα, διὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον.

Διὰ τοῦτο, καὶ Πατέρα λέγοντες, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα
Ἅγιον ὁμολογοῦντες, ἓνα Θεὸν λέγομεν· τὸ δὲ Θεὸς ὄνομα,
κοινὸν ἐστὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος· τὸ δὲ Πατὴρ, καὶ Υἱός, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, οὐ κοι-
νὰ ιδιώματα, ἀλλ' ἰδίας ἐκάστου ὑποστάσεως· ὁ γὰρ Πα-
τὴρ οὐ λέγεται Υἱός, καὶ ὁ Υἱός οὐ λέγεται Πατὴρ· καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, οὔτε Πατὴρ, οὔτε Υἱός προσαγορεύεται.
Θεὸς δὲ αἰεὶ ἡ Τριάς ὀνομάζεται. Λέγοντες οὖν τρεῖς ὑπο-
στάσεις, ἤτοι πρόσωπα τρία, οὐ λέγομεν τρεῖς οὐσίας, ἢ
τρεῖς φύσεις, ἢ Θεοὺς τρεῖς, ἀλλ' ἓνα Θεὸν, μίαν οὐσίαν,
ἢτοι φύσιν ὁμολογοῦμεν, ἵνα μὴ ἀριανίσωμεν· λέγοντες δὲ
πάλιν οὐσίαν, ἢτοι φύσιν, οὐ λέγομεν μίαν ὑπόστασιν, ἵνα
μὴ σαβελλιανίσωμεν· ἀλλὰ τρεῖς ὑποστάσεις, ἢτοι τρία
πρόσωπα ἐν μιᾷ Θεότητι· οὐσίαν μέντοι μίαν, καὶ φύσιν
πιστεύομεν. Θεὸς ἐστὶν ἀθεώρητος οὐσία, ἀκατάληπτος
νοῦς, ἀμήχανον κάλλος, ἀόρατον μέγεθος, ἀπερινόητος δό-
ξα. Υἱός, ἐστὶν ἀρρήτον γέννημα, ἀμύθητος λόγος, ἀνυπέρ-
βλητος νοῦς, ἀπαραλλάκτος οὐσία, φύσις ἀνεπιχείρητος·
χαρακτὴρ ἐνυπόστατος. Πνεῦμα ἐστὶ νοερὸν καὶ ἀπλοῦν,
λεπτὸν, σαφές, καὶ τρανὸν, ἀπήμαντον, καὶ ἀμόλυντον,
μονοπρόβλητον, καὶ παντεπίσκοπον. Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς ὁ
Ἥλιος· ἀκτὶς ἡλίου ὁ Υἱός· θέρμη τῆς ἀκτίνος τὸ Παρά-
κλητον Πνεῦμα· καὶ οὕτως, ἥλιος ὁ Πατὴρ· ἀκτὶς ὁ Υἱός·

ἀἴγλη πυραυγῆς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα· βλέπον ἐπὶ τὸ στοι-
χεῖον τὸ τρισυπόστατον μίαν οὐσίαν, καὶ θαύμασον· καὶ
ὁ μὲν Πατὴρ ὡς ἥλιος οὐδέποτε κατέλιπε τὸν οὐρανόν,
ἐξαπέστειλε δὲ τὸν Υἱὸν ὡς ἀκτῖνα, καὶ ἀπαύγασμα ἐπὶ
τῆς γῆς, ὡς δὲ θέρμην τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον περιθάλλειν,
καὶ εὐεργετεῖν τὸν ἄνω, καὶ τὸν κάτω κόσμον.

Καὶ ὡσπερ ὁ ἄρτος, ὃν ἐσθίομεν ἐκ τριῶν συνέστηκε,
σίτου, ὕδατος, καὶ πυρὸς γνωριζόμενος, τοιούτῳ δὴ τρόπῳ
ἐννοεῖν χρὴ καὶ περὶ τῆς ἐνιαίας τρισυποστάτου Θεότητος,
μίαν φύσιν, καὶ τρεῖς ὑποστάσεις· ἓνα Θεὸν, καὶ τρία πρό-
σωπα. Ὑπόστασις, καὶ πρόσωπον ταῦτό ἐστὶ. Καὶ ἡ μὲν
οὐσία, ἢτοι φύσις, τὸ κοινὸν χαρακτηρίζει τῶν ὁμοουσίων,
καὶ ὁμοφυῶν ὑποστάσεων· ἡ δὲ ὑπόστασις, ἢτοι τὸ πρό-
σωπον, τὸ ἴδιον ἐκάστου σημαίνει, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου φέρε
εἴπωμεν, ὅτι καὶ πάντες ἄνθρωποι μιᾶς, καὶ τῆς αὐτῆς
φύσεως τῷ εἶδει ἐσμέν· μία καὶ αὐτὴ φύσις τῆς ἀνθρωπό-
τητος παρὰ πᾶσιν ἐστίν, πάντες γὰρ ἄνθρωποι ἐσμέν ἐκ
ψυχῆς τε νοερᾶς, καὶ σώματος συνεστηκότες· πολλαὶ δὲ,
καὶ ἀναρίθμητοι αἱ ὑποστάσεις τῶν ἀνθρώπων· οἷον, Πέ-
τρος καὶ Παῦλος μιᾶς, καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως τῆς ἀνθρω-
πίνης εἰσίν, ὑποστάσεων δὲ διαφόρων, καὶ κοινωνοῦσι μὲν
ἀλλήλοις κατὰ τὴν φύσιν, διαιροῦνται δὲ κατὰ τὰς ὑπο-
στάσεις. Πλὴν σημείωσαι, καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ ἄνθρωποι
μιᾶς μὲν εἰσὶ φύσεως τῷ εἶδει, ὁ δὲ Πατὴρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ
Πνεῦμα εἰσὶ φύσεως μιᾶς τῶν ἀριθμῶν. Διὰ τοῦτο Πέτρος
καὶ Παῦλος εἰσίν οὐ μόνον δύο πρόσωπα, ἀλλὰ καὶ ἄν-
θρωποι δύο· ὁ δὲ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα εἰσὶ
μὲν τρεῖς ὑποστάσεις, ἀλλ' εἷς, καὶ μόνος Θεός. Ὡς πρέ-
πει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

PANTINO

PIRELLA GÖTTSCHE LOWE